

Verdrag, op 23 juli 1964 te Wenen ondertekend, tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Oostenrijk, tot vereenvoudiging van het rechtsverkeer, zoals dit is geregeld bij het Haagse Verdrag van 1 maart 1954

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 2 november 1964.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 2 december 1964.

's-Gravenhage, 21 oktober 1964.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hiernevens de tekst van het op 23 juli 1964 te Wenen ondertekende Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Oostenrijk tot vereenvoudiging van het rechtsverkeer, zoals dit is geregeld bij het Haagse Verdrag van 1 maart 1954 (*Trb.* 1964, 140)¹⁾, over te leggen.

Een toelichtende nota bij dit verdrag gelieve U Hoogedelgestreng hierbij aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het verdrag voorshands alleen voor Nederland gelden.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 2 november 1964 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van de overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

V. G. M. MARIJNEN.

Toelichtende nota

Het Koninkrijk der Nederlanden en Oostenrijk zijn beide aangesloten bij het Verdrag betreffende de burgerlijke rechtsvordering, dat in 1954 onder auspiciën van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht tot stand kwam. Dit verdrag (*Trb.* 1954, 40, zie ook laatstelijk *Trb.* 1961, 122) regelt en vereenvoudigt het rechtsverkeer tussen de deelnemende landen. Het laat op enige punten uitdrukkelijk de mogelijkheid tot verdere vereenvoudiging open.

Van deze mogelijkheid is door het Koninkrijk der Nederlanden eerder gebruik gemaakt ten opzichte van de Bondsrepubliek Duitsland (*Trb.* 1962, 108; *Bijl. Hand.* II 1963 — 7267 (R 358)).

Het thans overgelegde, op 23 juli 1964 ondertekende verdrag met de Republiek Oostenrijk (*Trb.* 1964, 140) heeft dezelfde strekking en is op dezelfde leest geschoeid, uiteraard onder aanpassing van de getroffen regelingen waar de eigen gaardheid van de Oostenrijkse juridische situatie dit noodzakelijk maakte.

Het verdrag geldt, voor wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, alleen voor het in Europa gelegen deel van het Koninkrijk; het heeft dit gemeen met het eerder genoemde Rechtsvorderingsverdrag 1954. Door notawisseling tussen de Regeringen van de beide verdragsstaten kan het evenwel op Suriname en/of de Nederlandse Antillen van toepassing worden verklaard.

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

De Regeringen van Suriname en van de Nederlandse Antillen hebben reeds doen weten toepasselijkverklaring van het verdrag op hun respectieve landen op prijs te stellen. Zodra de desbetreffende uitvoerings-landsverordeningen tot stand zullen zijn gekomen, zal daartoe formeel de wens te kennen worden gegeven.

Artikel 2 van de Rijkswet van 24 december 1958 (*Stb.* 676) tot goedkeuring van het Rechtsvorderingsverdrag 1954 verklaart, dat goedkeuring van de Staten-Generaal niet zal zijn vereist voor een aantal overeenkomsten ter verdere vereenvoudiging van het rechtsverkeer in het raam van dat verdrag. Niettemin is het nodig het met Oostenrijk gesloten aanvullende verdrag ter goedkeuring over te leggen, omdat dit, op een enkel ondergeschikt punt, treedt buiten de door het zoëven genoemde artikel gestelde grenzen.

De Minister van Justitie a.i.,

E. H. TOXOPEUS.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

V. G. M. MARIJNEN.